

Betingelse, at det da maa være en Kvinde, der ansættes.

I et Byraadsmøde d. 13. ds. udtaler Hr. Politimester Gad ifølge »Aalborg Amtstidende«: »Jeg betragter det som givet, at vi faar en kvindelig Betjent. Det er jo vedtaget af Byraadet. — Naar jeg faar hende, skal jeg sørge for at faa et loyalt Samarbejde i Stand; jeg skal gøre alt for at drage den Nytte af hende, som er muligt. Men jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg hellere vilde have en mandlig«.

Det var i Begyndelsen af November Maaned 1910, at D. K. sendte sit Andragende om Ansættelse af Kvinder i Politiet til Myndighederne i Aalborg, Aarhus, København, Odense og paa Frederiksberg.

Aalborg er altsaa den første af disse Byer, der har imødekommet dette Andragende.

Man anser det for sandsynligt, at Stillingen vil blive opslaaet til Besættelse til 1. April d. A. — Den kan naturligvis søges af Kvinder fra hele Landet.

I denne Forbindelse

gengiver vi nogle Bemærkninger, der findes i »Norsk Politiblad« i en længere Artikel »Kvindelig politi«, som er skrevet af Hr. Stadsadvocat *Fridtjov Hegge* i Anledning af de Ansættelser af Kvinder i Kristiania Politi, der fornylig har fundet Sted.

»Kvindelig politi er en nødvendig konsekvens av den utvikling, vort Samfund har undergaat og hver dag undergaar i retning av at likestille mænd og kvinder i alle livets forhold, hvor de efter naturens orden kan likestilles. . . . Ingen gren av den offentlige administration kommer i saa intim berørelse med alle livets forskjelligste forhold og med folk av alle samfundsklasser og aldre som politiet. Særlig gjælder dette byernes politi og fremfor alt de store byers. . . . Det vilde være en absurd tanke, at ikke vore oplyste, selvstændige kvinder skulde kræve ogsaa at bli repræsenteret i den stand. Det eienommelige er bare, at kravet saa længe har kunnet motstaaes. . . .

Nogen let opgave faar de første kvindelige politikontabler ikke. Mange øine kommer til at hvile paa dem og deres gjerning, og skaansom blir visselig ikke kritikken over de feilgrep, som de maatte komme til at gjøre. Men megen støtte vil de her kunne faa av sine mandlige kolleger og meget vilde her være vundet om de fra

første stund møtes med tillid og velvilje av dem. Jeg tillater mig at benytte anledningen til at rette en indtrængende henvendelse til Kristiania politikorps funktionærer om at motta de kvindelige kolleger med velvilje og at hjælpe dem med raad og daad under deres vanskelige gjerning. Da vil mange av vanskelighetene undgaaes, og om de møtes, være lettere at løse.

De kvindelige politifunktionærer kommer ikke for at trænge sig ind paa et omraade, som burde være manden forbeholdt. De kommer heller ikke for ved billigere arbeidshjælp at gøre de økonomiske kaar vanskeligere for deres mandlige kolleger. Men de kommer som repræsentanter for en ny tid, som kræver plass ogsaa for kvindelig indsigt og arbeidskraft i det store, samfundsgavnlige og nødvendige arbeide, som et moderne organisert politi altid vil ha at utføre«.

I Anledning af Hjælpekasseevalget i Marts Maaned.

Siden jeg skrev den lille Artikkel om Hjælpekasseevalget i sidste Nr. af Bladet har flere Kvinder sagt til mig: »Hvorfor skal det absolut være D. K., der henvender sig til de politiske Foreninger, de kan jo henvende sig til os, om de vil have os med?«

Jeg synes, det vidner om en ganske forkert Opfattelse af Situationen. For det første er det jo, som jeg skrev, og navnlig i Byerne, ofte saaledes, at de politiske Partier staar saa skarpt overfor hinanden, at det ene Parti absolut ikke vil eller kan søge indledet Samarbejde med de andre, der kan D. K., som en kommunalt interesseret, men upolitisk Forening, være den samlende.

Skulde det ske, at der uden D. K.'s Hjælp blev Samarbejde mellem Partierne, tro mig, saa vilde de i de fleste Tilfælde glemme, at der var noget, der hedder Dansk Kvindesamfund.

For det andet mener jeg rigtignok, at D. K. indlægger sig større Ære ved at være den, der tager Initiativet, end ved at lade sig trække med af de andre. Naar vi indleder, viser vi, at vor Interesse er vaagen,